

Virtutis Solidæ Præcipua Impedimenta, Subsidia, Et Incitamenta

Commentationibus Illustrata, Omnium Usui Aptatis. Quæ Servire Insuper
Poterunt Pro Argumento Concionum: Uti Et Considerationum Tempore
Exercitiorum; præsertim verò pro gemino sacræ collectionis triduo; prout
ex subjectis hunc in finem elenchis patet. [...] Partes Tres

Impedimenta

Bellecius, Aloysius

Ratisbonae [u.a.], 1755

§.III. Damna.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55524](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-55524)

nec sine inusta partæ existimationi
macula, quæ propterea passim & me-
ritò vapulat,

II. *Quid enim indignius, quam*
*Sibi pro-
bro.* *esse vile mancipium somni, qui nos*
brutis æquales reddit? esse mediasti-
num illius carnis, quæ non nisi fac-
cus sterorum, est & esca vermium?
esse probrum illius abjectæ commo-
ditatis, cuius nos postea vigiles pu-
det? esse ludibrium cacodæmonis,
qui omnia nostra, quæ in contrarium
tam firmiter concepimus, proposita
uno rhonco aut halitu difflat, & pro-
broso risu nostram hanc inconstantiam
exsibilat? Profectò sola rei hujus vi-
litas honestæ indoli culcitrosæ hujus
inertiae horrorem incutere deberet.

§. III.

Et valde noxium.

I.
*Vitiat
oratio-
nem.*

I. *D*amna verò, quæ ex mala hac
humiliique desidia scaturiunt,
gravia sanè & valde noxia sunt. Pri-
mus

mus hujus pestis effectus est malus meditationis successus; dum enim alii luminum Patri fervidae orationis tributum summo mane flexis genibus persolvunt, talis in toro stertens, turpi societatis vecors indulget.

Aut si etiam timore humano stragulis extractus, in ideo comparet, solum corpore non animo praesens est; cum carnei instar trunci pulpitum pleno pondere premens, vel somniculosus toto se langueat, vel innumeris evagationibus in diversa distractus, hinc inde per domum, urbem & orbem vagetur. Quam magna autem sint, quamque lethalia remissae aut omissae meditationis detrimenta, ex secundae partis capite 2. patebit.

II. Alter inde proveniens effectus est tempor, ille juratus amoris divini hostis, virtutum pernicies, & vitiorum fons, qui in omnes totius diei actiones sese instar veneni diffundens, cunctas corrupit; efficitque, ut illis ipsis actionibus quotidianis, qui-

R. 2 bus

bus ingentes gratiæ & gloriæ thesau-
ros nobis promereri potuissimus, non
nisi culpas accumulemus & pœnas, in
lustrali ergastulo diutissimè luendas.

Lerneæ huic hydræ sua pariter in-
cunabula debent distracta sacræ Hostiæ
litatio, oscitans precum sacerdotalium
recitatio, solitudinis horror, & fuga-
tæ meritis collectione, continua sui ef-
fusio in externa ; quam ponè pleno
agmine sequuntur neglectus operum
pœnitentiæ, intemperantia in cibo &
potu, effrœnis linguae mordacitas,
morum laxitas, scurriles joci, sensuum
libertas, laborum fuga, & tædium
disciplinæ. Porro quām periculosa,
quāmque perniciosa hæc mala sint,
abunde liquet, partim ex jam dictis,
partim ex adhuc dicendis.

VIL
*Impedit
gratias.*

III. Denique ex hac dormiendi la-
scivia emanat illa illustrationum, super-
norumque impulsuum negatio : illa
divinæ & specialis circa nos Provi-
dentiaæ subtractione, qua nos DEUS
aliæ fovisset, tutasset, rexisset, & ve-
luc

lūt insertos paterno sinui infantulos,
gerulo amore à sagitta volante in die,
à negotio perambulante in tenebris, ab
incursu & dæmonio meridiano (a) in-
nocuos servasset. Unde sit, ut pro-
vida hac & singulari tutela nobis sub-
tracta, in graves postmodum pertur-
bationes, cum Superioribus dissensio-
nes, cum sociis altercationes, fœdas-
que carnis tentationes prolapsi, à rui-
na in lethalem noxam proximè di-
stemus.

Præter frequentem experientiam
hujus veritatis luculenta nobis proba-
tio est Sulamitis illa, cuius fatum cœ-
lestis epithalamii carmine narratur.
(b) Hæc, quia non statim, ac audita
est vox dilecti pulsantis, eidem excusso
promptè somno, fores aperuit, allati-
isque variis obtentibus, pigras in le-
cto moras traxit, hanc suam negli-
gentiam multiplici poena expiare de-
buit. Nam, licet postea facti pœni-
tens tamen surrexerit, ut aperaret di-
lecto suo, & pessulum ostii sui etiam re-

R 3 mo-

(a) Psal. 90, v. 6. (b) Cantic. 5, v. 2, & seq.

moverit; tamen ille jam declinaverat;
atque transferat.

Cœlestem quidem Sponsum instituta meditatione mox sollicita quæsivit, sed non invenit: vocavit, sed non respondit ei; tempore toto nisu obstante. Inde per mentis dissipationem in creaturas effusa, & solitudinis impatiens foras egressa, civitatem circumivit, ut à filiabus Jerusalem quicquam solatii emendicaret. Sed à custodibus murorum (nempe dœmonibus, qui assidue circumveunt, querentes, quem devorent) (c) percussa, & vulnerata, ipso denique pallio suo privata fuit; per quod quidam Interpretes gratia stolam denotari autumant. En! in quas miseras catenata serie sensim animam hæc segnities præcipitem det. Ut proin verissimum sit, detestabilem hanc in surgendo inertiam 1. esse leve peccatum, 2. & quidem valde abjectum & vile, 3. summeque noxiū; adeoque omni horrore aversandum.

IV. Nec

(c) 1. Petr. 5. v. 8.

IV. Nec dicas, stomachi infirmitatem, capitis gravedinem, membrorum lassitudinem inducere manifestam, longioris somni necessitatem, quæ hanc actionem non solum ab omni labore immunem reddat, sed insuper cohonestet. Nam, licet certum sit, quod subinde possit dari vera necessitudo sopori ultra consuetum tempus indulgendi; tamen certum pariter est, quod ab amore proprio s̄epissimè depingatur ut necessitas, quod re ipsa non est nisi cupiditas: quod nobis persuadeamus esse invaletudinem corporis, quod tamen non est nisi torpedo mentis: quodque videtur esse spirituum defectus, solum sit temporis effectus; ita ut etiam his dici possit: *febris tua pigritia est: morbus tuus blandiens sensibus mollitia est.*

IV.

*Occurrit
tur effugi-
is.*

Ne igitur in re tanti momenti, à qua multum dependet noster in virtute profectus, à subdolæ carnis appetitione fallaci prætextu nequiter decipiāmur, allatas suprà rationes pondere Sanctuarii obiter librabimus. In-

R 4 pri-

primis enim prætensa ægrotatio illa
sæpiissimè non nisi imaginaria, solum
in phantasia existens, imbecillitas est.
2. Sæpe, licet vera sit, notabilis ta-
men non est, sed solummodo levis
proin negligenda potius quam curan-
da. 3. Subinde tantum tentatio dœ-
monis est, humores vehementius com-
moventis, & febricitantes commotiun-
culas imitantis; uti expertos novimus
S. S. Pachomium, Theresiam, & alios
quamplurimos. Hæc autem ægritudo
non pellitur dormiendo; sed generose
surgendo, & torpidam carnem acri fla-
gello, inflictis aliquot iecibus, excitando,

Sed demus non fucata nos, sed
vera laborare sanguinis intemperie;
quid autem remedii afferet inquieta
illa & anxia quadrantis horæ aut me-
diæ spatio producta in grabato mo-
ra? aut si depelli hæc incommoditas
brevi adeò cunctatione potest, certè
notabilis non fuit. At repones: at-
qui nondum est fugata, qua incom-
modor, molestia; indigerem adhuc vel
maxime longiori quiete. Verum ain'

si

si necdum dispulsa capitis gravedine,
tamen quadrante aut media seriūs è
strato te proripis ex respectu homi-
num; cur idem facere non possis
quadrante aut media citius ex amore
DEI? Mirum certè, majorem vim cu-
randi ejusmodi morbos inesse respectui
humano, quàm amori divino.

Sed oppones: manè expergefactus
sudore totus diffluo. Sudore autem
madidum mox surgere in cubiculo
præsertim frigido humidoque, officit
sanitati. At contrà est, vel hic su-
dor, protracta in lecto mora, denuo
per poros intra cutem se recipere per-
mittitur; vel, ut continuer, procura-
tur? Prius obest valetudini; proin id
ne fiat, potius is statim abstergendus
erit. Posterius autem surgendi non
tollit difficultatem; adeoque nec lon-
giori intervallo decumbendi inducit
necessitatem. Nam etiam hic denuo
prolectus sudor aliquando tergendus
erit; quia aliquando cervicali vale-
dicendum erit; cubiculum autem me-
dia quinta ex. gr. erit æquè frigidum

ac hora quarta. Quod ergo faciem-
dum media quinta, cur fieri nequeat
hora quarta? sudor, qui detergetur
paulò tardiùs, cur abstergi nequeat
paulò citius?

Dices: hæc ipsa in sudando mora
conducit sanitati. At nocet virtuti.
Ergóne Religioso, qui vi regulæ in
omnibus quærere tenetur continuam
sui afflictionem, potior sit cura car-
nis quàm animæ? Modò jactanti hia-
tu cunctis Europæ commodis terga
vertere, Indicisque miseriis nos man-
cipare optamus; & paulò post vel
pulvinum deserere metu umbratilis
ægrimoniarum pigramus. Nos hodie
DEO ad subeundos labores Aposto-
licos prodigo vitæ affectu plenis buc-
cis offerimus; & altero mox die ti-
more levis molestiarum nos stragulis im-
mergimus. Vah! plumeos athletas,
& orco (si Superis placet) formi-
dandos gigantes, utpote quos dæmon
sola culcitra, injectis solummodo plu-
mis sternit, stratoque affixos quasi
catenatos tenet. Ex his patet, quàm
potens

potens ratio protrahendi soporis plerumque apud nos corporis infirmitas sit.

Ejusdem furfuris est illud effugium, quo alii obtendunt, se ad meditandum, & studendum inhabiles fore, nisi diutius dormitando, cerebri vapores dissipent. Nempe non est forma, quam protheus sui amor non induat: non dolus, quem subdolus hic Sinon non excogitet, ut miserè deceptis, etiam sub larva pietatis imponat. O bone! surgendi alacritas has nebulas omnium optimè solvit, & fugat; prolixior somnus eas potius auget, & densat. Dein si tamen sterendum est, mea pace salva oratione, apto tempore, bonis avibus sellæ insidens dormias. At melius id fieri in toro ais; equidem id ibi commodius fieri concessero; convenientius, nego, & pernego.

Nam diem auspicari à peccato veniali cum neglectu excitantis gratiæ, cum contemptu remordentis conscientiæ,

tiæ, cum despectu Christi Eucharistici ad sui adorationem invitantis; idque agere Religiosum, qui à regula ad primum æris campani sonum eò, quò vocatur, se conferre jubetur; imò & sacerdotem, qui illo adhuc die cœlestem victimam litaturus, ipsos etiam angelos cordis munditia superare deberet; hos primitias diei amori proprio, commoditati, diabolo consecrare; hos tot gradus gratiæ & gloriæ somniculosæ torpedini immolare: hos vilia grabati mancipia dæmonisque ludibrium esse; & stertere in lecto eo ipso tempore, quo DEUM astra matutina jam laudant: quo ejus socii Sanctissimum jam adorant: quo mundani quoque homines vel in templis sacrificio jam intersunt, vel in suis officinis labori insistunt; hoc certè tam vitiosa, vilis, & noxia virumque religiosum, eumque sacerdotem adeò dedecens res est, ut verba me deficiant, quibus hujus vitii malitiam, fœditatem, & damna dignis coloribus depingam; & quæ jure meretur, ut *Dominus*, immissa tali Endymioni infirmi-

*fīrmītate, unīversūm strātūm ejus in lē-
ctūm dolorīs vertat.* (d)

Proin si tua tibi sanitas, perfectio,
salus cordi est, hora surgendi ne te tri-
ces; (e) sed statim, alacriter, reli-
giosè culcitam abjice, ac insuper ha-
bito omni præsertim valetudinis
obtentu, cum Juvene innocentissimo
Joanne Berckmanno è Societate JESU
etiam tu sequens propositum conci-
pe: O lucis conditor DEUS! disrum-
par potius, quam vel minimam ordina-
tionem aut regulam etiam illam, quæ
manè è lectulo mox exilire jubet, vo-
luntariè transgrediar. Potius amittam
omnem sanitatem, quam ob illam ullam
regulam etiam hanc prætergrediar. (f)
Sic manè somnum constanter abru-
pisse, multam sub vitæ occasum ani-
mo quietem afferet.

Igitur non dormiamus sicut & cæteri,
sed vigilemus; (g) nam misericordia
DEI

(d) Psal. 40. v. 4. (e) Eceli. 32. v. 15.

(f) Hermannus Hugo in vita Berckmanni p. 4.
fol. 255. (g) 1. Thessal. 5. v. 6.

DEI est quasi nubes matutina, & quasi
ros manè pertransiens, (h) quæ qui
sommiculose neglexerit, habitabit in
siccitate; (i) obscurabunt eum tenebrae,
& involvetur amaritudine. (l) Proin
cùm manè vocem excitantis campani
æris audieritis, nolite obdurare corda ve-
stra; (m) sed expurgescimini. Ecce enim
Dominus egredietur de loco, ut visitet.
(n) Beati autem sunt servi illi, quos,
cùm venerit, invenerit vigilantes, (o)
& orationi vacantes. Amen dico vobis,
(p) disponent ascensiones in corde suo, ut
eant de virtute in virtutem; donec vi-
deant DEUM deorum in Sion. (q)

§. IV.

*Industriæ hanc in surgendo,
ignaviam pellendi.*

UT conceptum animi propositum,
omnes in surgendo moras præ-
cipitandi, eò certius ac majori cum
faci-

(h) Osee 6. v. 4. (i) Jerem. 17. v. 6.
(l) Job. 3. v. 5. (m) Psal. 94. v. 8. (n)
Isa. 26. v. 19. & 21. (o) Luc. 12. v. 37. (p)
Ibid. (q) Psal. 83. v. 6.